

Så skriver vi august 2013, og et nyt skoleår har taget sin begyndelse. Det har været et langt sejt træk, før vi - med en uges forsinkelse - kunne modtage de unge på vores nye domicil på Vestervangsvej 4. Det var nødvendigt at udskyde starten, for at vi kunne have det hele på plads og være klar til at modtage de unge. Flytningen startede allerede i juni måned med nedpakning, og første fase af flytningen blev klaret i ugen op til sommerferien. Så var forberedelseslokaler og administration taget i brug, og vi fik begyndt arbejdet med det nye skoleår.

Da vi mødte op igen 5. august, var vi klar til at flytte den sidste store del ind og til at lave de sidste forberedelser til skoleåret. Da vi jo havde 14 dage, inden de unge skulle møde, klarede personalet den opgave særdeles flot. Derfor blev vi klar og kunne tage imod nye og gamle elever med højt humør og mindst ligeså stor glæde og forventning som de unge. Der var nemlig ingen tvivl om, at de unge havde savnet STU Viborg, deres undervisere og deres kammerater. Se, dét er jo noget, der betyder noget - også for underviserne.

De nye lokaler fremtræder lyse og venlige og er under alle omstændigheder bedre at være i end dem på Rughavevej. Bag denne lidt kryptiske beskrivelse af lokalerne ligger en erkendelse af, at det igen er en midlertidig placering, og at lokalerne på længere sigt ikke er egnet til undervisning, sådan som de er indrettet og renoveret. Der skal dog ikke herske tvivl om, at vi alt andet lige er glade for byttet, men håber på, at der snart kan tages principbeslutning om rammer og placering fremadrettet for STU Viborg. Det er vist ikke et urimeligt ønske ☺ Lige nu koncentrerer vi os om at få det optimale ud af de muligheder, vi har fået.

Jeg tror, alle har oplevet det som en stor lettelse igen at være samlet. Det letter dagligdagen og samarbejdet i personalegruppen ganske betydeligt, ligesom de unge igen kan være sammen i stedet for at være placeret forskellige steder i byen. Bare skønt.

De unge brugte den første dag i deres team, hvor de fik kaffe/te/juice og rundstykker. Her gik snakken livligt om alt det, der var sket hen over sommeren. Der var tid og ro til at få introduceret de nye, som var spændte på, hvad de vil blive budt på deres uddannelse. Heri er der overhovedet ingen forskel på de unge, vi modtager på STU Viborg, og de unge der skal starte på andre ungdomsuddannelser.

Igen i år har de unge vist, at de er fantastiske til at modtage nye kammerater. De er villige til at indgå i det projekt, at der skal være plads til alle, så vi derfor er nødt til at tage hensyn til hinanden. På den nye matrikel vil netop disse kompetencer komme til at stå deres prøve, men jeg er sikker på, at de unge nok skal løfte også denne udfordring.

Efter en logistisk udfordring af de helt store har vi fået de forskellige stor-team fordelt på vores to etager under hensyntagen til antal unge, behov for ro, behov for mulighed for placering i eget lille lokale m.m. Samtidig har vi stadig Lundvej i brug, hvor alle værkstedsfunktionerne er placeret. Det fungerer fint med de begrænsninger, der nu engang er på Lundvej.

Vi står nu overfor nye udfordringer, idet vi skal have lært at bruge de nye faciliteter optimalt. Det, vi har fået i nye, sunde lokaler, mangler vi i udenomsplads. Her var vi meget forvænt på Rughavevej, og det kan blive svært at indskrænke osv, men den udfordring skal vi nok få løst hen ad vejen. Den største udfordring her og nu bliver at få etableret ordentlige pausefaciliteter til de unge. Der er et par muligheder, som vi kan arbejde lidt med, men samlet afventer vi nok at se, hvordan vi generelt kan få lokalerne udnyttet optimalt. Det ser vi først, når vi har været i gang et stykke tid.

Vi har på Vestervangsvej fået nye naboer - work4you. Selv om det helt sikkert har været "træls" for dem med byggerod, larm, støj og i perioder manglende vand og el, har vi kun mødt smilende og positive naboer, der nysgerrigt og interesseret har spurgt ind til STU Viborg og som lægger op til samarbejde, hvor det er muligt. Det kan kun blive godt ☺

Med de muligheder og begrænsninger der nu engang er, glæder vi os, til det bliver hverdag for både personale og de unge og til at få dyrket den fantastiske modtagelse, vores naboer har givet os.

Poul-Erik Foldbjerg, forstander
STU Viborg